

(א) סנהדרין על: (ב) לקמן [מ:]; (ג) היריות י"ד (ד) נדברים כן: (ה) ת"י כ"י; (ו) ת"י כ"י; (ז) [ועי' מוס' יבמות נט: ד"ה והא];

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דמיוס הוא וכו' לאשתי גופא דאי ואי: (ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנן כ"י כלומר ומע: (ג) ד"ה ודלמא וכו' שמדשה פורה [באשתי דינא חזית] תא"מ וכו' כ"א בלא אישתני גופא חזית:

מוסף רש"י

סרחה. נערה המאורסה כימי נעומו, ולבסוף בגרה. משמעה זין. הדרן בחנן. כ"א. להשא [טנודרו] ע"א. הרי הן כהדרישה. דכתיב כתיב חזק אלהים את ישראל. אב נודע הלה עם שלא נתמנו חייבים, ד"ש משה וידוע בעי' (טו).

סוקלין אוספה על פתח בית אביה. דהכי כתיב: והזילאו את הנערה אל פתח בית אביה והזילאו נכדו עדים צבית חמיה כתיב דהא צמוילא שם רע כתיב דמפרש זיה קרא וקארב אליה' אלמא כשניסת: ראו גידולים שגידולסם. כלומר צבית זה יאלת הנבלה שבו זינתה: צלו לה עדים

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר ^כ סרחה ולבסוף בגרה תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ומיניה ^ל נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע ^ג היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד גאלא או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמרת זש"ש מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חזית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חזית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן ^א חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמנהלה מקשה ממוילא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסבדא אמרינן זיה דמיוסן צסקילה ולא אמרינן הוילא ואישתני גופא אישתני קטלא ומשי רבא שאני מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסבדא אמרינן זיה הכי אלמא כשניסת: ראו גידולים שגידולסם. כלומר צבית זה יאלת הנבלה שבו זינתה: צלו לה עדים ^א סוקלין אותה על פתח בית אביה. דהכי כתיב: והזילאו את הנערה אל פתח בית אביה והזילאו נכדו עדים צבית חמיה כתיב דהא צמוילא שם רע כתיב דמפרש זיה קרא וקארב אליה' אלמא כשניסת: ראו גידולים שגידולסם. כלומר צבית זה יאלת הנבלה שבו זינתה: צלו לה עדים

קצרה אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידה ליכא לפלוגי בין אישתני דינא לאישתני גופא הילכך מיימי שפיר תנאי היא אי נמי יש לומר דלא מיימי אלמא מדריב שמעון דכיון דקצר הוילא ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן באשתני גופא ואינו חושש אלמא להציב תנא דקצר כצרייתא דשילא דלא משצטין לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חייא רבי אבשיאל אצל לאיך צרייתא לא

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמנהלה מקשה ממוילא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסבדא אמרינן זיה דמיוסן צסקילה ולא אמרינן הוילא ואישתני גופא אישתני קטלא ומשי רבא שאני מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסבדא אמרינן זיה הכי אלמא כשניסת: ראו גידולים שגידולסם. כלומר צבית זה יאלת הנבלה שבו זינתה: צלו לה עדים

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר ^כ סרחה ולבסוף בגרה תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ומיניה ^ל נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע ^ג היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד גאלא או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמרת זש"ש מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חזית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חזית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן ^א חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

צרייתא אתא לאשמעינן דיני פתח בית אב וכוון דקאי מציעתא נערה המאורסה צבאו לה עדים צבית אביה מטיק נמי סרחה ולבסוף בגרה צבית אביה צמה שעומד צו השתא ^א ויהא דקמרא וזילאו מוציא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוציא ש"ר וזילאו מוציא ש"ר על האירוסין דאיירי זיה קרא הוי צסקילה אצל ק"ק דמני בשמעין [לקמן מו]. לא אמר לעדים צבאו והעדויו והן מעידין מאליהן היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה אלמא אפי' צלא הולאת ש"ר לא אמרינן הוילא ואישתני דינא אישתני קטלא ומייה י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הכי הוילא ש"ר וחדית זיה רחמנא ורביוו שמולא מפרש שאני מוציא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה צעלמא צלא הולאת שם רע וזינתה אחר חופה צחנק וזילאו מוציא שם רע כי האי גוונא שזינתה אחר נישואין צסקילה דהכי משתמעי קראי דכתיב וחס אמת היה כו' ולא נמצאו צבוליס נערה וסקילה משמע דכל ענין שלא אמת היה צלא צבוליס היא צסקילה ואפילו זינתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח בית אביה וצינתה תחתיו אין כאן פתח בית אביה היינו משום דלא שייך לומר ראו גידולים שגידלתם והוי כמו יש לה אב ואין לה פתח בית אב או אין לה אב דהוי צסקילה אע"ג דליכא פתח בית אביה והיינו חידוש דבעלמא צלא הולאת שם רע וזינתה אחר חופה צחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שצנסה לחופה ולא נבעלה וצמוציא ש"ר צסקילה והשתא אתי נמי שפיר הוילא דלא נקט בצרייתא צלו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה צלא הולאת שם רע תידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הוילא ואישתני דינא אישתני קטלא אצל קשה לרבינו יצחק לפירוש זה דהא לקמן (דף מ"ח:) דרשינן לזות בית אביה פרטו שמסר האב לשלוחי דבעל וכל שכן היכא שצנסה לחופה וההוא קרא לזנות בית אביה צמוציא ש"ר צבדילא כתיב: **דלמא** בי חזית רחמנא היכא דלא אישתני גופא ואע"ג דלעיל צאלו נערום (דף נ"ג:) קרי לבעלה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב צמוציא שם רע אלמא צבעל דהא כבד היתה צעולה מן הוואך וצבעילה דוואך לא חשיב לה שניו הוואך דלא מייירי הכא אלמא צשניו הוואך אחר העצירה: **תנאי** היא דתנאי ב' ו' ואל"ת והא הכא ליכא אלמא צשניו דינא והיכי מיימי לאישתני גופא דלעיל יש לומר דלא מפליג לעיל בין אישתני גופא לאישתני דינא אלמא לרבא דלמר מוציא שם רע חידוש הוא הילכך דאית ליה דמסבדא קאמר דלא אישתני גופא אלמא לרבא דמיוסן צסקילה ולא אמרינן הוילא ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן באשתני גופא ואינו חושש אלמא להציב תנא דקצר כצרייתא דשילא דלא משצטין לה מקמי אידך צרייתא משום דצרייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חייא רבי אבשיאל אצל לאיך צרייתא לא

בה א מיי פ"ג מהל' נערה צבולה הל' ז סמך עשין נה: בו ב מיי שם פ"ג מהל' אסורי ביאה הלכה י סמך שם: בו ג מיי פ"ג מהל' אסורי ביאה הל' מ: כד ד מיי פ"טו מהל' שגנות הל' י: